

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องความต้องการบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เข้าทำงานของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ประเภทการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) การนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยนี้ ผู้วิจัยนำเสนอสาระสำคัญเกี่ยวกับ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายข้อมูล ซึ่งมีสาระดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ที่ยังคงดำเนินกิจการอยู่ ซึ่งจดทะเบียนนิติบุคคลกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ตั้งแต่ พ.ศ. 2455 จนถึง 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 ซึ่งมีสถานประกอบการจำนวนทั้งสิ้น 266,732 แห่ง (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2554 : 33-35)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ซึ่งปรากฏรายชื่อตามที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ได้รวบรวมไว้ โดยจำแนกตามประเภทการจดทะเบียนนิติบุคคลออกเป็น 4 ประเภทคือ 1) บริษัทจำกัด 2) ห้างหุ้นส่วนจำกัด 3) ห้างหุ้นส่วนสามัญ และ 4) บริษัทมหาชน คำนวณตัวอย่างโดยการเปิดตาราง Krejcie, R.V. and Morgan D.W (1970 : 607-610) ที่ขนาดของประชากรตั้งแต่ 100,000 ขึ้นไป ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวนทั้งสิ้น 384 แห่ง

การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยมีประเภทการจดทะเบียนนิติบุคคลของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ (อารงค์ สุทธศาสตร์, 2547 :125)

1. จำนวนสถานประกอบการที่จดทะเบียนนิติบุคคลตามที่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ รวบรวมไว้รวม 4 กลุ่ม ซึ่งแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนกิจการจำแนกตามประเภทการจดทะเบียนนิติบุคคล

ประเภทการจดทะเบียนนิติบุคคล	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
บริษัทจำกัด	185,528	69.56
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	79,974	29.98
ห้างหุ้นส่วนสามัญ	560	0.21
บริษัทมหาชน	670	0.25
รวม	266,732	100.00

2. กำหนดจำนวนสถานประกอบการที่ต้องการ โดยพิจารณาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 384 แห่ง ในระดับประเภทการจดทะเบียนนิติบุคคลมี 4 กลุ่ม และสุ่มตัวอย่างแบบเป็นสัดส่วน (Proportional) กับขนาดประชากร โดยเลือกสุ่มจำนวนเจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลเป็นสัดส่วน จากสูตร

$$n_i = \frac{N_i n}{N}$$

โดยที่ n = จำนวนตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากร
 N_i = จำนวนประชากรกลุ่มย่อยที่ i

3. สุ่มเจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลในแต่ละกลุ่มแบบเป็นสัดส่วน (Proportional) กับขนาดประชากร โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) สถานประกอบการที่เคยรับบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าทำงาน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแสดงดังตารางที่ .3

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำแนกตามประเภทการจดทะเบียนนิติบุคคล

ประเภทการจดทะเบียนนิติบุคคล	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
บริษัทจำกัด	267	69.53
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	115	29.95
ห้างหุ้นส่วนสามัญ	1	0.26
บริษัทมหาชน	1	0.26
รวม	384	100.00

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้
 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมคำ รวมข้อคำถาม จำนวน 7 ข้อ แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

ข้อที่	เนื้อหา	จำนวนข้อย่อย	รายละเอียดข้อย่อย
1	ประเภทนิติบุคคล	1	1) บริษัทจำกัด 2) ห้างหุ้นส่วนจำกัด 3) ห้างหุ้นส่วนสามัญ 4) บริษัทมหาชน
2	ประเภทธุรกิจ	1	1) อุตสาหกรรม 2) กิจการการค้าแบ่งเป็น (1) ค้าส่ง (2) ค้าปลีก (3) บริการ
3	ขนาดของกิจการ	1	ระบุนทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)
4	จำนวนพนักงาน	1	ระบุจำนวนพนักงาน (คน)
5	วุฒิการศึกษาพนักงาน	1	(1) สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ..... (2) ปริญญาตรี ร้อยละ..... (3) อนุปริญญาปวส/ปวช ร้อยละ..... (4) ต่ำกว่า ปวช. ร้อยละ.....
6	สัดส่วนการถือหุ้น	1	(1) ธุรกิจของไทย 100% (2) มีหุ้นส่วนต่างประเทศ.....%

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อที่	เนื้อหา	จำนวนข้อย่อย	รายละเอียดข้อย่อย
7	กลุ่มตลาดลูกค้าเป้าหมาย	1	(1) ในประเทศทั้งหมด (2) ต่างประเทศทั้งหมด (3) ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ส่วนที่ 2 บัณฑิตในปัจจุบันและความต้องการบัณฑิตในอนาคต เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) เต็มค่าและมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับรวมข้อคำถาม จำนวน 5 ข้อ แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามส่วนที่ 2 บัณฑิตในปัจจุบันและความต้องการในอนาคต

ข้อที่	เนื้อหา	จำนวนข้อย่อย	รายละเอียดข้อย่อย
8	จำนวนบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนครใน กิจการของกลุ่มตัวอย่าง	2	1) มี ดังนี้ (1) ระดับปริญญาตรี จำนวน(คน)..... (2) ระดับปริญญาโท จำนวน(คน)..... 2) ไม่มี เนื่องจาก (1) ลาออก (2) ค่าจ้างสูง (3) อื่น ๆ
9	คุณสมบัติของบัณฑิตใน กิจการของกลุ่มตัวอย่าง ในปัจจุบัน	18	1) ความเป็นผู้นำ 2) ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับ การเปลี่ยนแปลง 3) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 4) วิสัยทัศน์และเห็นการณ์ไกล 5) การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล 6) ความเสียสละเพื่อส่วนรวม 7) ความเชื่อมั่นในตนเอง 8) ความมีมนุษยสัมพันธ์ 9) การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	เนื้อหา	จำนวนข้อย่อย	รายละเอียดข้อย่อย
			10) ความเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษ 11) ความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์ 12) ความรู้ด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ 13) ความสามารถในการสื่อสาร 14) ความสามารถในการนำเสนอ 15) ความอดทนในการทำงาน 16) ความสามารถในการวิเคราะห์ 17) ความรับผิดชอบ 18) ความมีจริยธรรม
10	คุณสมบัติที่ไม่พึงประสงค์ของบัณฑิตในกิจการของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน	1	เติมคำตอบในช่องว่าง
11	แนวโน้มความต้องการบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในระหว่างปี พ.ศ. 2554 – 2556	2	1) ไม่มีแผนจะรับ 2) มีแผนจะรับ ดังนี้ (1) ระดับปริญญาตรี ได้แก่ คณะ..... พ.ศ. (2) ระดับปริญญาโท คณะ..... พ.ศ.
12	สถาบันการศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างต้องการรับเข้าทำงาน	1	ระบุสถาบันการศึกษา 3 สถาบันแรก

ส่วนที่ 3 คุณสมบัติของบัณฑิตที่กิจการต้องการ เป็นแบบเติมคำและมาตราประมาณค่า (Rating Scale 5 ระดับ) รวมข้อคำถาม จำนวน 2 ข้อ ดังแสดงตารางที่ 6

ตารางที่ 6 โครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามส่วนที่ 3 คุณสมบัติของบัณฑิตที่กิจการต้องการ

ข้อที่	เนื้อหา	จำนวนข้อย่อย	รายละเอียดข้อย่อย
13	คุณสมบัติของบัณฑิต ระดับปริญญาตรี โท ของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล พระนครที่กิจการ ต้องการ	33	เช่นเดียวกับแบบสอบถามข้อที่ 9 ที่มี 18 คุณสมบัติและเพิ่มมาอีก 15 คุณสมบัติ ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ผลการศึกษา 4) วุฒิกการศึกษา 5) สถาบันการศึกษา 6) คณะ/สาขาที่สำเร็จการศึกษา 7) ประสบการณ์ 8) ผู้แนะนำผู้รับเรื่อง 9) บุคลิกภาพ 10) ความมีไหวพริบปฏิภาณ 11) ระดับเงินเดือนที่ต้องการ 12) ความรู้ในหลายภาษา 13) ความสามารถในการทำงานเป็นทีม 14) ความสามารถในการเข้าสังคม 15) ความรอบรู้หลาย ๆ ด้าน
14	ข้อเสนอแนะในการ ผลิตบัณฑิตให้ สามารถตอบสนอง ต่อความต้องการได้	1	เติมคำตอบในช่องว่าง

การสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาและสรุปความหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติของบุคคลหรือผู้สำเร็จการศึกษาที่องค์การต่าง ๆ ต้องการให้เข้าทำงาน จากทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ
2. ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามงานวิจัยเรื่องการศึกษาคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิตซึ่งมีนักวิจัยหลายท่านได้ทำการวิจัย โดยนำมาปรับปรุงแก้ไข และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับผู้ประกอบการธุรกิจของสถานประกอบการ ที่ไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวนทั้งสิ้น 30 คน
4. นำผลที่ได้ของแบบสอบถามส่วนที่ 2 เฉพาะข้อที่ 9 (คุณสมบัติของบัณฑิตในปัจจุบัน) และ 13 (คุณสมบัติของบัณฑิตที่ต้องการ) มาหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยสูตรดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) (กรมวิชาการ, 2545 : 84) และค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรแอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach , 2003 : 204)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดย

1. ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังเจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลในกิจการธุรกิจของสถานประกอบการที่เคยรับบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าทำงานเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จากฐานข้อมูลบัณฑิตที่มีอยู่ ซึ่งในแบบสอบถามจะมีจดหมายนำของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร แนบซองจดหมายพร้อมชื่อที่อยู่ของผู้วิจัยและติดแสตมป์ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับคืนมา โดยกำหนดให้ส่งกลับคืนภายใน 4 สัปดาห์
2. ส่งแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 384 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 322 ชุด และทำการตรวจสอบพบแบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถวิเคราะห์ได้ 306 ชุด คิดเป็นร้อยละ 79.69 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลและได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และการลงรหัสข้อมูลแล้ว จึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ บัณฑิตในปัจจุบันและความต้องการบัณฑิตในอนาคต และคุณสมบัติที่สถานประกอบการต้องการ โดยใช้สถิติบรรยายด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (SPSS for Windows Version 16.0) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และค่าร้อยละ ในตัวแปรประเภทเชิงกลุ่ม (Categorical Variables) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในตัวแปรประเภทต่อเนื่อง (Continuous Variables)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ คุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิตฯ ที่สถานประกอบการต้องการกับความต้องการบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเข้าทำงานของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Lisrel Version 8.72) เพื่อทดสอบตัวแบบจำลองสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model Analysis: SEM) เพื่อการทดสอบแบบจำลองและสมมติฐานการวิจัย เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร โดยทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ โดยอาศัยตัวแบบเชิงเหตุผลจากกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ชัดเจนเพื่อตรวจสอบว่า ข้อมูลตรงกับการสร้างความสัมพันธ์ตามทฤษฎีหรือไม่ โดยการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล (Lisrel Model) เพื่อตรวจสอบโมเดลสมมติฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (Model Evaluation) (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542 : 2-7) ส่วนค่าสถิติที่ใช้วัดความสอดคล้องระหว่างโมเดลที่สร้างขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้ (Byrne, 2001 : 92, Kelloway, 1998 : 37, Silván, 1999 : 25)

1. ค่าไค-สแควร์ (Chi-square Statistic: χ^2) หากตัวแบบที่สร้างขึ้นมีค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้ (ค่า P) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 แสดงว่าโมเดลที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. สัดส่วนค่าไค-สแควร์/ค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2 / df) ตัวแบบที่มีค่ามากกว่า 2.0 แสดงว่าโมเดลไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าระหว่าง 0-1 หากค่าของ GFI เข้าใกล้ 1 มากเท่าใด (ควรมากกว่า 0.90) แสดงว่าโมเดลที่ใช้ในการทดสอบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มาก (Brown & Cudeek, 1993 : 141-162)

4. ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) เป็นดัชนีความกลมกลืนที่นำมาปรับแก้โดยคำนึงองศาอิสระ จำนวนตัวแปร และขนาดของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าระหว่าง 0-1 หากค่าของ AGFI เข้าใกล้ 1 มากเท่าใด (ควรมากกว่า 0.90) แสดงว่าโมเดลที่ใช้ในการทดสอบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มาก

5. ดัชนีความกลมกลืนแบบประหยัด (Parsimony Goodness of Fit Index: PGFI) เป็นดัชนีที่แสดงถึงความกลมกลืนและความซับซ้อนของตัวแบบ ที่ให้ค่าดัชนีต่ำกว่าค่าสถิติพื้นฐานตัวอื่น ๆ (Normed indices) มีค่าระหว่าง 0-1 ค่า PGFI ไม่มีค่ามาตรฐานที่ชี้ว่า ค่าสูงเท่าใดที่แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนแบบประหยัด แต่หากค่าของ PGFI เข้าใกล้ 1 มากเท่าใด (ควรมากกว่า 0.50) แสดงว่าโมเดลที่ใช้ในการทดสอบมีความกลมกลืนแบบประหยัดกับข้อมูลเชิงประจักษ์มาก

6. ดัชนีเปรียบเทียบความกลมกลืน (Comparative Fit Index: CFI) เป็นดัชนีเปรียบเทียบความกลมกลืนของข้อมูลเชิงประจักษ์ระหว่างโมเดลสมมติฐาน (hypothesized model) กับโมเดลอิสระ (independence model) มีค่าระหว่าง 0-1 หากค่าของ CFI เข้าใกล้ 1 มากเท่าใด (ควรมากกว่า 0.90) แสดงว่าโมเดลสมมติฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

7. ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นค่าดัชนีที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามองศาอิสระ โดยค่า RMSEA น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มาก (Close Fit) หากค่า RMSEA มีค่าใกล้เคียงหรือไม่เกิน 0.08 ถือว่าโมเดลที่ใช้ในการทดสอบมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่อยู่ในระดับยอมรับได้ แต่ถ้าสูงมากกว่านี้ ถือว่าโมเดลที่ใช้ในการทดสอบไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Arbuckle, 1995 : 529)

8. ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (Root Mean Square Residual: RMR) เป็นค่าดัชนีที่วัดค่าเฉลี่ยส่วนที่เหลือจากการเปรียบเทียบขนาดของความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรของประชากรกับการประเมินค่า ซึ่งดัชนีจะใช้ได้ดีเมื่อตัวแปรสังเกตทั้งหมดเป็นตัวมาตรฐาน (Standard Variables) โดยที่ค่า RMR ใกล้ศูนย์มาก (ควรน้อยกว่า 0.50) แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Bollen, 1989 : 105)

การแปลความหมายข้อมูล

1. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาคุณสมบัติของบัณฑิตในปัจจุบัน โดยแบ่งออกเป็น 5 มาตรฐาน และให้คะแนนตามลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ค่าคะแนน	5
เห็นด้วยมาก	ให้ค่าคะแนน	4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ค่าคะแนน	3
เห็นด้วยน้อย	ให้ค่าคะแนน	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ค่าคะแนน	1

การแปลความหมายข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของบัณฑิตในปัจจุบันตามแบบของ Best (อ้างถึงในสุวิมล ติรกานันท์, 2543 : 120) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลเห็นด้วยมากที่สุดที่บัณฑิตในกิจการของเขามีคุณสมบัติเช่นนั้น
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลเห็นด้วยมากที่สุดที่บัณฑิตในกิจการของเขามีคุณสมบัติเช่นนั้น
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลเห็นด้วยปานกลางที่บัณฑิตในกิจการของเขามีคุณสมบัติเช่นนั้น
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลเห็นด้วยน้อยที่บัณฑิตในกิจการของเขามีคุณสมบัติเช่นนั้น
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลเห็นด้วยน้อยที่สุดที่บัณฑิตในกิจการของเขามีคุณสมบัติเช่นนั้น

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่ธุรกิจของสถานประกอบการต้องการ โดยแบ่งออกเป็น 5 มาตรฐาน และให้คะแนนตามลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) ดังนี้

พึงประสงค์มากที่สุด	ให้ค่าคะแนน	5
พึงประสงค์มาก	ให้ค่าคะแนน	4
พึงประสงค์ปานกลาง	ให้ค่าคะแนน	3
พึงประสงค์น้อย	ให้ค่าคะแนน	2
พึงประสงค์น้อยที่สุด	ให้ค่าคะแนน	1

การแปลความหมายข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่ธุรกิจของสถานประกอบการ ตามแบบของ Best (อ้างถึงในสุวิมล ติรกานันท์, 2543 : 120) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลเห็นว่าคุณสมบัติ
เช่นนั้นของบัณฑิตเป็นบุคคลที่พึงประสงค์มากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลเห็นว่าคุณสมบัติ
เช่นนั้นของบัณฑิตเป็นบุคคลที่พึงประสงค์มาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลเห็นว่าคุณสมบัติ
เช่นนั้นของบัณฑิตเป็นบุคคลที่พึงประสงค์ปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลเห็นว่าคุณสมบัติ
เช่นนั้นของบัณฑิตเป็นบุคคลที่พึงประสงค์น้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง เจ้าของกิจการหรือผู้จัดการฝ่ายบุคคลเห็นว่าคุณสมบัติ
เช่นนั้นของบัณฑิตเป็นบุคคลที่พึงประสงค์น้อยที่สุด